

EL POBLENOU pàg 14
El barri reivindica el seu
comerç amb un concurs
veïnal de fotografia

ENTRENADORA pàg 18
Olga Praderas: "L'esport és
un dels llocs on costa més
tenir igualtat de gènere"

línia ^{16 anys} **Sant Martí**

Abril 2025 · Núm. 216 · liniasantmarti.cat

No pot esperar

► El Besòs i el Maresme s'impacienta per una
rehabilitació integral de pisos que no arriba

► L'Ajuntament assegura que és "prioritària"
i també reivindica el Pla de Barris previst pàgs 10 i 11

Foto: Línia Sant Martí

A FONS

**El passat
esclavista de
la metròpoli**

Ni fets aïllats ni un 'negoci'
d'uns quants: els experts
narren la història pàgs 12 i 13

CULTURA B

**Una 'peixera'
amb més de
8.000 vinils**

L'espai Salvadiscos:
una cita obligada per als
gurmets musicals pàg 16

ACORD

**Un altaveu
per als eixos
comercials**

Línia i Barcelona Comerç
impulsen un cicle de
conferències pàg 7

La idea més important en publicitat és innovar; generar una picor i després oferir una loció calmant

(Don Draper, Mad Men, temporada 2, capítol 3)

Don Draper no existeix. És un personatge de ficció d'una de les millors sèries de televisió. Però el que presentem avui sí que existeix. Per innovació entenem la introducció de noves maneres de dissenyar, produir o vendre béns o serveis. Bàsicament significa crear un canvi positiu en l'estat de coses existent o, en relació amb el significat literal de la paraula, alterar l'ordre de les coses establertes per fer coses noves. Una nova agència de publicitat és innovar? Sí, perquè som la primera agència de publicitat metropolitana de proximitat, orientada només al petit comerç. Perquè volem impulsar les vendes dels seus singulars negocis. Exportar el talent creatiu al món local. Acompanyar-los en la digitalització de les seves botigues. Introduir-hi de manera pràctica i ètica la Intel·ligència Artificial. I fer-ho amb l'impuls del català com una eina per vendre més i millor. Neix Barcelona Difusió.

A l'esquerra, una imatge virtual de la futura promoció. A la dreta, el solar on es farà el bloc. Fotos: Cooperativa Llacuna 39 i Arxiu

Pisos a contracorrent

» La Cooperativa Llacuna 39 impulsa una promoció de 29 pisos socials comunitaris al Poblenou
 » El projecte permet comprar un pis al barri per un preu inferior al del mercat, que està disparat

Olga García
 EL POBLENOU

El Poblenou és un dels barris de Barcelona més cars per viure. Segons el portal de dades de l'Ajuntament, el preu mitjà del metre quadrat dels habitatges de compravenda aquest 2025 s'enfila fins als 4.735 euros, gairebé el doble que fa 10 anys.

De fet, només 10 dels 73 barris tenen preus més elevats i, per això, darrerament, veïns i associacions de la zona han presentat un manifest conjunt per denunciar la situació. Amb tot, enmig d'aquest convuls context habitacional, al Poblenou encara existeix una petita possibilitat de viure a uns preus assequibles, que passa pel cooperativisme.

Mentre que en el portal Idealista els pisos en venda amb cara i ulls no baixen dels 350.000 euros, i els d'obra nova de seguida costen mig milió d'euros, la Cooperativa Llacuna 39 té en marxa un projecte per fer una promoció de 29 habitatges protegits. Segons expliquen des de Casa Gestió, una cooperativa més gran i consolidada que està ajudant en tot el procés a la cooperativa local, els pisos que ofereixen "tenen el preu que marca el règim de protecció oficial, que a Barcelona és de 3.000 euros el metre quadrat". "És un luxe en comparació amb els preus que hi ha al mercat, tenint en compte que al Poblenou els preus dels habitatges s'han disparat en qüestió de cinc anys perquè hi ha poca oferta per a la demanda que hi ha, i perquè no

s'estan fent promocions noves", asseguren les mateixes fonts.

PROJECTE INNOVADOR

Aquest projecte és únic al Poblenou i respon a la necessitat d'oferir habitatge assequible. El seu tret més característic és que, a diferència d'altres cooperatives, no hi ha cessió de terrenys, sinó que els cooperativistes són els propietaris del solar, adquirit a un preu que des de la cooperativa han preferit no especificar.

Pel que fa a la promoció, tindrà cinc plantes i habitatges d'una, dues o tres habitacions –amb un o dos banys–, que van dels 44 fins als 90 metres quadrats. Per accedir-hi, cal formar part de la cooperativa Llacuna 39 i complir amb els requisits establerts. "Estem buscant gent amb un límit d'ingressos, que estigui en sin-

tonia amb l'esperit cooperatiu i, sobretot, que tingui arrels al barri per evitar que la gent del Poblenou sigui expulsada per la gentrificació com ja està passant", apunten des de Casa Gestió. Segons especifiquen, ara mateix tenen col·locats uns 16 habitatges i aquest procés de recerca de cooperativistes s'allargarà fins al setembre. "No és una tasca fàcil perquè hi ha molta gent interessada", expliquen.

Una vegada escollits els socis que viuran en els 29 habitatges, el temps d'espera previst fins a l'entrega de claus és de dos anys.

"TENDÈNCIA A L'ALÇA"

Així doncs, el cooperativisme és "una bona solució als problemes actuals del mercat immobiliari, ja que controlar el desenvolupament de la promoció, evitant la

presència d'especuladors, permet reduir els costos al màxim", expliquen des de Casa Gestió. "El problema és que molta gent encara no sap què és el cooperativisme i estem en bolquers en molts aspectes perquè hi ha buits legals que ens afecten. Però la predisposició de la població és bona i cada cop ho serà més", valoren.

Segons consideren des de Casa Gestió, "el cooperativisme serà una tendència en alça, sobretot per la seva accessibilitat, però també perquè viure en comunitat és més enriquidor". Per això, asseguren que "caldrà començar a estudiar noves variants que vagin més enllà de comprar uns terrenys o de tenir la seva cessió d'ús". "Recuperar edificis que no estan acabats per fer habitatges cooperatius, per exemple, és una de les idees més factibles", conclouen.

Segueix-nos
a les xarxes socials

@liniasantmarti

facebook

instagram

La lupa

La cara fosca del 'burnout'

per Ester Safont, docent

Foto: Pexels

El *burnout* s'ha convertit en una epidèmia silenciosa que afecta cada cop més treballadors en sectors essencials com la sanitat i l'educació. Es tracta d'una síndrome d'esgotament físic i emocional provocada per l'estrès laboral continuat, que mina la motivació, la salut i impacta tant en els professionals com en la qualitat del servei que ofereixen. No és només estar cansat; és perdre les ganes, sentir-se desbordat i acabar desconnectant emocionalment. Però més enllà de les condicions laborals adverses, hi ha un problema estructural encara més preocupant: la sobrecàrrega recau de manera sistemàtica en els treballadors més competents, seguint una lògica perversa que premia la mediocritat i castiga l'excel·lència.

Segons un estudi de *Medicina de Família – SEMERGEN* (2023), un 12,4% dels sanitaris a Espanya pateixen un alt nivell de cansament emocional i un 44,5% experimenten una baixa realització personal. En el cas dels oncòlegs, el 57% presenten signes d'esgotament i un 38% es plantegen abandonar la professió (*Cadena SER*, 2024). En educació, la situació és igual de crítica: un 74% dels docents declaren estar emocionalment abatuts (*Revista Electrónica Educare*, 2023). "Els mestres hem passat de ser docents a convertir-nos en gestors de burocràcia absurda", denuncia Verónica Maireles, professora d'anglès a Catalunya (*El País*, 2024).

Aquesta manera de procedir no és fruit de l'atzar, sinó d'una cultura laboral tòxica que es retroalimenta. Les estructures de poder, en molts casos, premien la submissió i castiguen l'excel·lència. En entorns polítics i laborals, és freqüent veure com els lideratges mediocres es desprenen de les persones més capacitades per evitar ser qüestionats. L'expert en lideratge Alberto González Pascual ho expressa de manera contundent: "Un bon líder ha de veure els seus empleats no com són, sinó com el seu màxim potencial. Però en massa organitzacions, liderar és només una qüestió de mantenir l'*statu quo*" (*Cadena SER*, 2024). Hauria de ser precisament a la inversa: els que assumeixen la màxima responsabilitat haurien de recolzar-se en persones vàlides, que aportin i ajudin a formar un bon equip, i no pas mirar-les com a possibles rivals que posen en perill la seva condició de poder. Hem de fugir de les decisions unilaterals que es prenen sense consciència del que és millor per al sector en qüestió únicament per preservar el poder i l'autoritat.

Les conseqüències d'aquest model són devastadores. La qualitat del servei es deteriora i es perpetua un sistema en què els millors acaben marxant o, en el pitjor dels casos, emmalaltint. Si la societat no comença a reconèixer i a protegir els més capaços, correm el risc que les professions essencials quedin en

mans de persones cada vegada menys preparades. És per això que el *burnout* no és només un problema individual; és un símptoma d'un fracàs col·lectiu que ens hauria de preocupar molt més del que ho fa.

Malauradament, aquest fenomen no només afecta la feina, sinó que s'estén a tots els àmbits de la vida. La manca de suport psicològic i l'estigmatització de la salut mental fan que molts professionals evitin demanar ajuda, agreujant el seu deteriorament emocional. L'estrès laboral no es queda a la feina: desestabilitza les relacions personals i l'entorn familiar, mentre que el cost econòmic de l'absentisme i de la baixa productivitat recau sobre tots nosaltres. A més, el concepte de vocació sovint esdevé una arma de doble tall, utilitzat per justificar sous baixos i una sobrecàrrega insostenible. I per si això no fos prou, la invasió de l'espai personal amb correus i trucades fora d'hores laborals impossibilita la desconexió, convertint el descans en un luxe inaccessible.

Malgrat tot, hi ha alternatives reals: empreses i institucions que han apostat per models més humans han aconseguit reduir l'estrès i millorar la qualitat de vida dels seus treballadors. És urgent impulsar polítiques laborals efectives i reforçar el paper dels sindicats per garantir un entorn laboral saludable. No podem permetre que el talent i la vocació siguin sinònims d'explotació.

Aquí es
piula X

Tuits en paper

@esparverblau

Al cor del Parc Natural Sant Llorenç del Munt, curses de cotxes, motos, bicicletes, marxes... Impossible sentir-hi un ocell i els sons de la natura. A part del sentit comú, hi ha estudis que diuen que, com més soroll humà, menys animals. Quin és l'objectiu d'un Parc Natural, doncs?

@laurevega

A Idealista, de 4.753 habitatges a Barcelona en un clic passes a 1.364. Més del 70% "de temporada". És urgent acabar amb aquest frau. És imprescindible que es blindi l'habitatge de l'especulació. No pot haver-hi treva fins a arrencar les ciutats de les urpes dels voltors.

@abel_riu

Dècades de negació del conflicte lingüístic per part de la classe política han deixat els catalans absolutament desprotegits per part de les institucions i el país totalment a la intempèrie. Reprendre la iniciativa en defensa dels nostres drets nacionals és cada cop més urgent.

@perfilomega

La gent es queixa que el comerç local s'està morint perquè els joves ja no volen fer-se càrrec d'aquesta mena de negoci. Però el propietari del comerç que funciona perquè va comprar el local fa 40 anys i no paga hipoteca el traspassa per 600.000 euros, més un lloguer de 3.000 euros al mes.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia i Cultura B: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Director d'Espai Línia: Andreu Asensio
Directora Editorial d'Orgull: Mar Sifre
Directora d'Art i Nous Formats: Marga Moreno

Subdirector d'edicions Línia als districtes de Barcelona i de Cultura B: Albert Ribas
Subdirector d'edicions Línia a l'àrea metropolitana de Barcelona: Francisco Javier Rodríguez
Subdirectora de Digital: Anna Corbatera
Línia: Laura Santos, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Bar-

celonès Nord), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports) i Pau Castellote (xarxes)
Cultura B: Joana Justícia
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Cooperativa Llacuna

La Cooperativa Llacuna 39 impulsa una promoció de 29 pisos socials al Poblenou. El projecte permet comprar un pis per un preu inferior al del mercat, en un moment que aquest barri és un dels més cars de Barcelona.

pàgina 3

Ajuntament

La rehabilitació de pisos al barri del Besòs i el Maresme torna a ser al centre del debat perquè l'oposició i els veïns han acusat l'Ajuntament de no aplicar el pla de transformació amb agilitat.

El consistori ho nega i diu que és un objectiu "prioritari".

pàgina 10

Eix Poblenou

L'Eix Comercial del Poblenou ha engegat una nova iniciativa artística que busca visibilitzar les botigues del barri a través del concurs de fotografies *Petits racons del comerç*. Les millors fotos del certamen seran exposades.

pàgina 14

El + llegit

Línia Sant Martí.cat

- 1 **Comprar un pis bé de preu al Poblenou encara és possible: quines són les condicions?**
- 2 **Més de 10.000 calçots llestos per alimentar tot un barri**
- 3 **El Poblenou es mobilitza per denunciar el preu dels pisos**
- 4 **Vols veure 200 objectes recuperats del Titanic?: una exposició al Poblenou ho fa possible**
- 5 **El nou mural del Camp de l'Arpa que reivindica el feminisme**

La clau

Llibreries cooperatives o associatives

per Marina Reig, membre de la Xarxa d'Economia Solidària

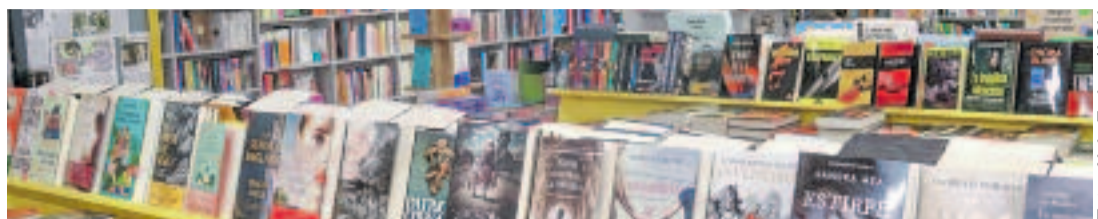

Foto: Aleix Freixas/ACN

A Barcelona hi ha més de 250 llibreries. I no sembla que la venda de llibres en paper estigui baixant, contra tots els auguris de qui defensa el format digital a capa i espasa. Les llibreries estan demostrant una notable capacitat d'adaptació davant dels desafiaments de la digitalització, la competència i els canvis en els hàbits de consum. Encara que pateixen pressions econòmiques i socials, especialment en la banda dels alts lloguers a la ciutat, el seu paper com a centres culturals i la seva connexió amb la comunitat les mantenen com un element vital de la vida literària i cultural.

Ara que ve la gran festa del llibre en paper per excel·lència, volia fer valdre les llibreries que funcionen en format cooperatiu o associatiu; algunes més antigues, altres de recents, però totes amb un eix comú. I és que són llibreries que funcionen complint els principis de l'economia i de la cultura solidària i comunitària. I quins són aquests principis? Resumint molt: equitat, treball digne, governança horitzontal, compromís amb l'entorn i, en el cas de les associacions, l'aspecte més comunitari d'autoorganització. Sona molt hippie, però no és més que una forma de comercialitzar cultura escrita sortint-se de la lògica capi-

talista, que ja sabem que no ha deixat cap sector d'activitat lliure de les seves urpes.

Jo sento un plaer autèntic quan entro en una llibreria i olo el paper, no les ofertes i els *best-sellers* impulsats per campanyes de màrqueting agressives o premis comercials. Llocs on es fan petites xerrades, on tennim l'oportunitat de conèixer autors i autors que volen transformar el món amb els seus llibres, i on es fan activitats per a les persones del barri. I tornant al format dels llibres, el paper encara requereix el contacte amb una o un llibreter, anar a una botiga a comprar, trobar-vos, potser, amb una veïna i recomanar-vos un llibre. Tant de bo el llibre digital, que està en un 10-15% del total de la lectura, es quedi aquí, en aquest percentatge.

Per gaudir d'aquest Sant Jordi de manera diferent, proposo que ens informem de quines són aquestes llibreries, la majoria petites, però a rebentar de llibres interessants (també de ficció, no només d'assajos pesats i compromesos), i que hi fem un

recorregut com qui fa un recorregut pels bars de tapes un diumenge. Coneguem aquesta riquesa de la nostra ciutat i, però que no, trobem, si no la tenim, la nostra llibreria de capçalera. Jo tinc la meua: Capicua, a Gràcia, on el Pepitu em recomana llibres segons el que li explico que és el meu estat d'ànim: si estic cansada, només vull llegir novel·la negra; si se'm desperta la fúria feminista per algun cas recent de masclisme, algun llibre que em reconfirmi que hem fet algun avenç; si estic a punt de viatjar, algun volum d'autores o autors del lloc... Ui, aquesta justament no és ni cooperativa ni associativa... És local, del meu barri. Però ja ens entenem, oi?

Un llistat de llibreries cooperatives o associatives el podeu trobar a la pàgina web del Pamapam, que recull tota mena d'iniciatives per poder consumir i viure d'acord amb els nostres valors. I veureu que hi ha moltes llibreries. Potser podeu començar la ruta abans de Sant Jordi. Ens hi veiem!

Línia Sant Martí no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Aranzels

#5A

#Israel

@salvadorilla: Impulsem el 'Pla Responem', amb 1.500 milions per defensar la ciutadania, les empreses catalanes i els sectors més afectats per la política d'aranzels de Trump.

@la_IAC: 5 d'abril. Barcelona plena de gent per reclamar el dret a l'habitatge per a la classe treballadora, no per especular-hi! Cal que ens organitzem i revertim la situació.

@LSanMartí: Israel assassina 15 paramèdics i diu que "eren terroristes". Els van enterrar en una fossa comuna. Un vídeo revela que era mentida.

Mirada pròpia

Pensem-ho i triem consum de proximitat

per Josep Xurigué, doctor en Ciències Polítiques (UAB) i professor col·laborador de Govern Local i Innovació (UOC)

El consum de béns i serveis és una part imprescindible de les nostres vides i ha esdevingut, també, una forma de cultura i de relacionar-los amb un fort impacte en la fisonomia que prenen els nostres carrers i places; els barris i municipis on habitem. Així, podem distingir entre espais centrals de l'urbs, amb petjada global, on s'exposen les insígnies internacionals del comerç, de la moda i de l'equipament de la persona, i els espais locals: els barris on vivim i on marques arrelades duen el cognom dels nostres botiguers i paradistes. Tot plegat són paisatges urbans i comercials diferents que no haurien de segregar la ciutat.

Destinem una tercera part de la nostra renda a consumir els béns i serveis que necessitem per viure. El consum és, per tant, una activitat rellevant que té un fort impacte en l'estructura de valors, econòmica, urbanística i cultural de la nostra societat local, metropolitana, catalana i europea. Té un impacte en les respostes que donem als reptes del nostre temps: quina globalització, europeïtzació i urbanització volem? Com lluitem contra el canvi climàtic? Volem una economia productiva sòlida, amb negocis familiars i oficis especialitzats?

La resposta a aquestes i a d'altres preguntes també és a les nostres mans com a persones consumidores. Cada dia fem múltiples actes de consum. Sovint automatitzats. Tanmateix, que sigui un acte quotidià i recurrent no treu lloc a la necessitat d'aturar-nos un instant i avaluar les alternatives que tenim i el fort impacte agregat que tenen les decisions que prenem, en nosaltres i en la vida col·lectiva. Conduïxen les xarxes socials les nostres decisions de compra a cop d'algoritmes o les conduïm nosaltres guiats per la nostra consciència? Entre el consumisme i el *consumerisme* hi ha tota una gradació de respostes a donar.

El dia 15 de març celebrem el Dia Mundial de les Persones Consumidores. Per tant, un dia que ens ateny a milers de milions d'humans que habitem el planeta. Per ser justos, hauríem de descartar una bona pila de milions de persones que viuen en condicions precàries, sense accés als béns i serveis essencials, enmig de les guerres o dels estralls climàtics en diferents regions del globus.

Tanmateix, com deia el president John F. Kennedy en un discurs pronunciat el 1962, tots som persones consumidores. Per tant, som molts els que podem fer un bar-

ri i una ciutat millors cada dia des del poder que alberguen les nostres decisions de compra. Kennedy obria una nova dimensió dels drets econòmics. En el mateix discurs, va plantejar quatre drets fonamentals de les persones consumidores: a la seguretat dels productes i serveis, a una informació veraç, a elegir i a ser escoltades en les reclamacions i greuges. Drets que troben en la proximitat un espai propici per ser garantits amb la professionalitat dels comerços amb ofici.

Un comerç i un consum de proximitat que ens interroga. Militem en un consum de proximitat que afavoreixi la vida de la nostra comunitat? Amb els nostres pastissers, forners, xarcuters, ferreters, restaurants a prop de casa... Comprem a les parades del mercat i alimentem unes cadenes de subministrament més àgils i curtes que s'inicien en els pagesos del nostre país? Donem un nou alè als oficis que guarden els sabors i la memòria de la nostra cuina? Per qui i en quines condicions estan fabricades les peces de roba que vestim?

Foto: AJ. de BCN

No vivim en un món ideal ni som éssers exclusivament racionals. Les nostres decisions de compra estan afectades per emocions, desitjos i, de manera destacada, per l'evolució salarial en els darrers lustres: per la renda de la qual disposem. Necessitem formació, educació i inversió en la nostra economia i en les generacions més joves per fer-la més intensiva en coneixement, per generar més valor i valors afegits i per augmentar la productivitat i la competitivitat. Obtenir millors salaris pot contribuir a construir un model més ètic i conscient de consum.

Com demostren alguns industrials catalans de la moda, un jersei elaborat amb llanes reutilitzades i seleccionades pot durar molts més anys per la seva qualitat. I malgrat tenir un preu superior, des de tots els punts de vista serà més eficient que un jersei de preu baix, d'origen remot i poc ètic, amb un cicle de vida molt reduït i accelerat per col·leccions hiperefimeres, amb un preu, això sí, molt baix.

El consum de proximitat és l'altra cara del comerç de proximitat. Iniciatives pioneres i capdavanteres com el Defensor del Client de Barcelona Comerç, amb Luís Álvarez al capdavant, fan pedagogia de la necessitat de tenir com a infraestructura metropolitana del dia a dia una poderosa xarxa de comerços i de persones consumidores de proximitat, conscients dels seus drets i deures. Un fort teixit associatiu de comerç i de consum també és democràcia social, econòmica i, al capdavant, política, de baix a dalt, en acció. Als drets polítics els corresponen uns drets socials, econòmics i culturals que cal exercir.

Democràcia en acció és el lema del Parlament Europeu davant d'un món de desinformació, de *fake news* i d'extremismes on la llei del més fort torna a rivalitzar amb un món regulat pels drets i deures. Un món on la riquesa i la producció es concentra en grans grups, molt vinculats a la financerització de l'economia i als gegants tecnològics i on drets i deures (de les persones consumidores) corren el risc d'afeblir-se. Qui no s'ha sentit im-

potent en diàlegs robotitzats, sense fi, o amb centres deslocalitzats després de patir incidències en determinats serveis?

Hi ha un altre món que comença en les nostres decisions quotidianes. En els comerços i mercats dels barris on vivim, on arremem i on quedem vinculats pels afectes dels nostres. Per la confiança. No són espais de consum freds, sense ànima. Són llocs amb significat, on ens coneixen i on hi ha generacions a les dues bandes del taulell.

El 15 de març, com a Dia Mundial de les Persones Consumidores, també té un vessant pedagògic d'una ciutat més educadora per a les noves generacions. Per a uns adolescents que són vulnerables com a persones consumidores, assetjats per unes xarxes socials on les marques globals –amb eines i continguts de laboratori– poden alterar els seus equilibris emocionals i els inciten al consum de productes cars que no necessiten per ser feliços. No són els models ni les referències que necessiten els nostres fills i filles.

De manera silenciosa i sovint inconscient, els nostres actes de compra esdevenen veritables actes polítics. Actes que, de manera agregada, modelen la forma i el fons de les nostres ciutats i del nostre país en una direcció o en una altra. Pensem-ho bé!

Les millors perles

L'exprimer ministre britànic Boris Johnson ha reaparegut als mitjans anglesos. El motiu no és cap polèmica que hagi protagonitzat, sinó que l'ha atacat un estruç en un parc natural de Texas, als Estats Units.

L'entrenador de futbol José Mourinho ha tornat a protagonitzar un episodi surrealista a Turquia. Va perdre els papers després de la derrota del seu equip i va agredir l'entrenador rival, estirant-li el nas.

Un *tiktoker* va anar al Port de Barcelona amb un imant de neodimi de 200 quilos de força, un dels més potents del món, per veure què pescava. Amb la ximpleria va trobar una daga embolicada que podria resoldre l'escenari d'un crim.

La darrera moda a les xarxes consisteix a convertir fotos reals en imatges d'animació japonesa. Es fa amb el ChatGPT, que gasta un litre d'aigua cada cop que respon 10 preguntes. A aquest pas no ens recuperarem de la sequera.

Salvador Miret/ACN

LA FOTO

Línia i Barcelona Comerç impulsen un cicle de conferències amb els presidents dels eixos

ACORD ▶ Portar els presidents dels 23 eixos comercials dels barris de Barcelona a un local cèntric com és l'Espai Línia per parlar de quina és la seva aportació a la ciutat. De la mirada, les necessitats i les prioritats que plantegen. I tot plegat en el marc d'una visió global barcelonina.

Aquest és l'objectiu del nou cicle de conferències que han acordat impulsar els diaris Línia i la Fundació Barcelona Comerç i que, sota el títol de *Les altres centralitats: els eixos comercials dels barris de Barcelona*, vol contribuir a reforçar el comerç de proximitat en un moment de canvis i de transformació accelerada del sector.

El president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, i el director general del Grup Comunicació 21, Marcelo Villanueva, han firmat l'acord per a la celebració del cicle, que serà d'accés lliure i amb públic i que també compta amb el suport de Barcelona Difusió, l'agència pont entre la publicitat i el comerç local metropolità.

Els diaris Línia fa més de 20 anys que estan compromesos amb el petit comerç dels barris,

El president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, i el director general del Grup Comunicació 21, Marcelo Villanueva, firmant l'acord. Foto: Línia

donant-li projecció i visibilitat tant a nivell periodístic com publicitari, i ara hi sumen una tercera pota: aquest ambiciós cicle de conferències presencials a l'Espai Línia.

UN CICLE DE PRIMER NIVELL

El nou cicle amb els presidents dels eixos comercials dels barris de Barcelona comptarà amb

l'organització i la coordinació de l'equip professional de l'Espai Línia. Les conferències es duran a terme a la sala auditori i a cada sessió hi haurà una recepció al Cafè Espai Línia amb cafè i cava per als assistents, cortesia de Línia.

Les dates de les conferències s'aniran programant progressivament i aviat s'anunciaran

les primeres sessions, amb l'objectiu que abans de les properes eleccions municipals (maig del 2027) tots els presidents dels 23 eixos comercials dels barris hagin pogut passar per l'Espai Línia, al centre de Barcelona, a explicar els seus projectes i a enriquir un debat conjunt de ciutat que cal impulsar i reivindicar.

UN ESPAI OBERT A TOTHOM

L'Espai Línia (carrer Girona, 52) és el primer centre de comunicació de proximitat. El local, de 400 metres quadrats, està obert a tothom. A més d'exposicions de gran format, acull conferències i debats, i posa a disposició d'entitats i d'organitzacions, gratuïtament, una sala de conferències ben equipada.

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

*L'import íntegre [3€ IVA ínc] del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

La clau

Hauria d'haver lluitat més per casa meva

per Helena Afrodita, membre de la PAH de Barcelona

Foto: ACN

A Espanya, com a la lletra de *Lo que le pasó a Hawaii* de Bad Bunny, també s'està escrivint una història de desarrelament. La llar deixa de ser un refugi i es converteix en un privilegi inaccessible. Els fons d'inversió, els bancs i els grans tenidors apugen els preus dels habitatges a nivells impossibles, expulsant-ne famílies, estudiants i gent gran.

"*Quieren quitarme el río y también la playa*", canta Bad Bunny. A ciutats com Madrid, barris tradicionals com Lavapiés o Malasaña han estat transformats per habitatges turístics i grans inversions estrangeres. Els lloguers han pujat tant que molts habitants de tota la vida s'han vist obligats a abandonar la ciutat. A Barcelona, el problema encara és més greu. Amb una oferta limitada i una demanda disparada pel turisme i els *expats*, els preus superen els ingressos dels residents locals. A Màlaga, el turisme de luxe ha desplaçat famílies, convertint el centre històric en un aparador per a visitants. Aquest fenomen no només afecta les ciutats, sinó també les persones, despullant-les de la seva identitat i dels espais on desenvolupen les seves vides.

Fora de la península, la situació també és alarmant. A Puerto Rico, els incentius fiscals han disparat els preus, deixant molts locals sense accés a l'habitatge. Aquest desarrelament econòmic i cultural ha transformat barris sencers, prioritzant els interessos dels inversors estrangers per damunt de les necessitats de la població local. A les Canàries, molts habitatges s'han convertit en apartaments vacacionals, reduint-ne dràsticament la disponibilitat per als residents. Famílies senceres es veuen obligades a traslladar-se a fora de les illes o a viure-hi en condicions precàries.

A les Balears, el turisme de luxe ha transformat les illes. Moltes persones viuen en furgonetes, com a la pel·lícula *Nomadland*, mentre professors i metges que hi són destinats per oposició no poden trobar-hi habitatge assequible. Això afecta també serveis bàsics com l'educació i la sanitat, generant desigualtats en regions on la població local ja afronta una precarietat creixent. Aquesta situació, lluny de ser transitòria, s'agreuja amb la falta de regulació i la incapacitat dels governs locals de prioritzar els residents davant les demandes del mercat turístic.

La gentrificació no només afecta les persones. També desdibuixa les ciutats, fent-los perdre la seva perso-

nalitat i la seva idiosincràsia. Barris plens de vida local i de costums són reemplaçats per cadenes globals com Starbucks, McDonald's o Zara. A més, festes populars com les de Gràcia, les Falles, els *Sanfermines* o la *Tomatina* es veuen saturades de turistes, dificultant que els ciutadans en gaudeixin. Aquest excés col·lapsa transports i serveis, transformant les celebracions en esdeveniments irreconeixibles. En paral·lel, l'auge del turisme massiu posa en perill els idiomes locals, com el català, el basc o el gal·lec. Així, els llocs perden, no només la seva gent, sinó també els elements culturals que els feien únics.

Aquest desarrelament es reflecteix en la cultura popular. La pel·lícula *Nomadland* mostra com moltes persones ho han perdut tot per la crisi econòmica i l'especulació, veient-se obligades a viure en condicions precàries. Encara que pugui semblar llunyà, aquesta realitat també és present a moltes ciutats espanyoles, on famílies desnonades i lloguers impossibles són part del dia a dia. Aquesta situació no és un cas aïllat, sinó el resultat de polítiques que prioritzen el benefici econòmic per sobre del benestar social.

És fonamental informar-se i donar suport a plataformes veïnals com la PAH (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca), que fa 16 anys que lluita. Aquestes organitzacions han aconseguit aturar milers de desnonaments i visibilitzar la problemàtica, però la seva lluita necessita un suport més ampli. També és necessari denunciar l'especulació immobiliària i exigir polítiques que garanteixin un habitatge assequible. No podem normalitzar que la llar sigui un luxe. És un dret. L'habitatge no només és un espai físic, sinó també un component essencial per a l'estabilitat emocional i social de les persones. Perdre una llar és perdre també una part d'un mateix.

Aquesta problemàtica no és inevitable, però la seva solució requereix decisions polítiques valentes i un canvi de paradigma. Urgeix una desmercantilització de l'habitatge a través d'una intervenció de l'Estat, avalada per l'article 47 de la Constitució, que garanteix el dret a un habitatge digne per a tots els ciutadans. Protegir les nostres ciutats i els nostres barris significa apostar per polítiques públiques que prioritzin les persones per sobre dels interessos econòmics. Només així evitarem que es repeteixi el que ja ha passat a altres llocs del món.

Comparteix aquesta realitat. Que no facin amb nosaltres el que li va passar a Hawaii.

“

No podem normalitzar que la llar sigui un luxe.

És un dret.

L'habitatge no només

és un espai físic,

sinó també un component essencial per a l'estabilitat

emocional i social

de les persones.

Perdre una llar

és perdre també

una part d'un mateix

”

Flaixos

@pilarcarracelas: Estan emetent una minisèrie alemanya ambientada a Barcelona amb actors alemanys que fan de catalans i es creuen més la catalanitat que nosaltres.

@basanydebaix: La meva treballadora que ve amb Renfe cada dia me n'explica una. Dissabte van estar aturats una hora i mitja. Va arribar a casa a les dues de la matinada.

@SofiaSici: Això sembla ciència-ficció, però és real. Un jove de 16 anys construeix un robot que menja escombraries per salvar els oceans. Sense experiència. Sense contactes.

DISTRICTE LGTBI

El passat, el present i el futur del periodisme LGTBI+

■ L'Espai Línia (carrer Girona, 52) presenta l'exposició audiovisual *Passat, present i futur del periodisme LGTBI+*, que repassa com s'ha expressat el col·lectiu a través dels mitjans de comunicació al llarg de la història. Des del desert comunicatiu d'abans de la República, quan la pressió social, i també institucional, impedia qualsevol mostra de suport directe, fins a l'actualitat, un moment en què la normalitat progressa adequadament.

Entre l'una i l'altra, l'exposició reivindica l'etapa més important, la Transició, el moment en què van néixer les primeres publicacions LGTBI+ a Catalunya i quan es van construir els grans referents del col·lectiu.

Andreu Asensio, comissari de la mostra, explica que, "si bé fins al franquisme hi havia una certa tolerància respecte a les relacions privades, a ningú li passava pel cap reivindicar obertament el que avui entenem com a periodisme LGTBI+, perquè podia significar, com a mínim, la mort social".

Després de la negror de la dictadura es va obrir una llum durant la Transició. "Per-

sones com Armand de Fluvià, Jordi Petit, Maria Giral o Empar Pineda van desafiar la legalitat franquista i van posar les bases de la normalitat que vivim avui dia, tant a través de la premsa especialitzada com amb les se-

La Transició va ser el moment en què van néixer les primeres publicacions LGTBI+ a Catalunya

ves aparicions als mitjans de comunicació massius per explicar la realitat del col·lectiu LGTBI+", declara Asensio.

REPÚBLICA I TRANSICIÓ

L'exposició s'inicia amb una cronologia que repassa algunes de les dates clau del procés de normalització del col·lectiu als mitjans de comunicació. Els anys de la República són uns anys de llibertat, tot i que les

convencions socials encara són massa estrictes perquè l'homosexualitat es pugui viure públicament.

En el marc de la Transició, l'exposició repassa les diverses publicacions especialitzades que van començar a aparèixer a Catalunya a partir del 1975. En són exemples *Debat Gai*, *Infogai*, *Revista Lambda*, *Dones en Lluita*, *La Pluma*...

Per acabar, l'exposició ofereix una reflexió sobre com ha de ser el futur de la comunicació inclusiva amb el col·lectiu. Cal abordar les qüestions amb naturalitat, incloure el col·lectiu en notícies positives i no només en l'àrea de successos o reivindicacions i, sobretot, cal consultar les fonts autoritzades a l'hora d'informar.

Impulsada per l'Espai Línia i comissariada pel periodista Andreu Asensio i la dissenyadora gràfica Marga Moreno, *Passat, present i futur del periodisme LGTBI+* és una aposta singular i atrevida pel periodisme LGTBI+ i la manera com es va desenvolupar, des de la República fins a l'actualitat.

FLAIXOS AMB ORGULL

Taller sobre els vincles amb l'ex

"Vols ser la meva futura ex?" és la pregunta que planteja el taller que tindrà lloc el 5 de maig a les 17 hores al Centre LGTBI.

L'activitat girarà al voltant de les experiències lèsbiques i bisexuals i les seves narratives a través de ficcions, música i trajectes vitals personals.

L'objectiu és estudiar algunes de les formes alternatives en què l'exnòvia es reconstrueix al present d'una altra, reconstruir la idea de l'ex i unir dos conceptes que semblen antagònics: exnòvia i futur.

Protestes contra la decisió d'Hongria

Més de mig centenar de persones es van manifestar a Barcelona contra la prohibició d'actes de l'orgull i manifestacions LGTBI+ a Hongria.

La protesta, en forma de concentració davant del consolat d'Hongria a la capital catalana, va tenir lloc després que el parlament hongarès aprovés una proposta del partit d'Orbán que nega el dret de reunió del col·lectiu LGTBI+.

Convivència fora de la norma

Què vol dir "convivre"? Per a quines estructures (familiar, vinculars) estan pensats els habitatges? Quines alternatives es proposen des de les dissidències, i quins límits i oportunitats presenten?

El Centre LGTBI organitza la taula rodona *Con-viure és més que viure: models de convivència i habitatge fora de la norma* el 14 de maig a les 18 hores.

El propòsit és intercanviar experiències sobre models d'habitatge i convivència alternatius als que imposen el mercat immobiliari i el model capitalista.

Foto: Espai Línia

Sexualitats i diversitat funcional, en una exposició al Centre LGTBI

Foto: Lili Marsans i Soledad Soler

■ *Metàfora Project* és una exposició fotogràfica participativa sobre sexualitats i diversitat funcional que vol oferir un qüestionament crític, des del plaer, a la sexualitat normativa i al capacitisme. Fins al 2 de juny es pot visitar al Centre LGTBI.

Patricia Carmona, que va tenir la idea original de la mostra, explica que va sorgir d'una experiència personal: "Pel meu trajecte vital com a persona amb diversitat funcional, m'he trobat amb moltes discriminacions dins de la sexualitat".

L'exposició *Metàfora Project* està formada per fotografies on persones amb diversitat funcional, que també són LGTBI+, mostren obertament els seus desitjos i fantasies sexuals.

Segons Carmona, parlar des del desig és una estratègia política: "Considerem que si podem modificar l'imaginari i que ens vegin com a persones desitjants i desitjables, podem canviar la mirada". I afegeix, tot seguit: "I volem que això es reverteixi, no només en la sexualitat, sinó també en altres polítiques, com ara l'habitatge, el transport o la salut".

Metàfora Project és una mostra fotogràfica de Sida Studi en el marc del projecte *El teu cos, el teu camp de plaer*. La iniciativa engloba tallers sobre sexualitat, grups de suport i de conversa i una campanya audiovisual sobre les violències que pateixen les persones amb diversitat funcional.

El 22@ ja té un nou espai verd que connecta els carrers de Pallars i Zamora a través d'un jardí sobre la coberta de la nova central de recollida pneumàtica, un espai en desús. A més, durant aquest mandat es preveu que se'n facin més.

Polèmica per la rehabilitació de pisos al Besòs i el Maresme

» El pla no ha avançat com estava previst i els veïns clamen al cel
» L'Ajuntament es defensa dient que la transformació és "prioritària"

Guillem Francàs

EL BESÒS I EL MARESME

La transformació i millora del Besòs i el Maresme ha tornat al centre de l'actualitat amb un debat calent sobre la rehabilitació dels pisos del barri. I és que l'oposició municipal va reprovar el 9 d'abril la primera tinenta d'alcaldia Laia Bonet per la gestió del Pla de regeneració urbana del Besòs i el Maresme, arran del risc que les millores per a diversos edificis quedin fora dels fons europeus Next Generation.

Tot i això, el regidor del Districte, David Escudé, ha defensat que la rehabilitació es farà igualment i que és una qüestió "prioritària". La reprovació, però, que va ser aprovada amb el vot favorable de Junts, Barcelona En Comú -els dos grups impulsors-, PP i Vox i l'abstenció d'ERC, culmina una escalada de tensió política i veïnal que ve de lluny i que ha posat en evidència les dificultats per desplegar un projecte complex i llargament anunciat.

Uns dies abans, Junts i els comuns ja s'havien mostrat crítics amb el govern municipal. "El govern de la ciutat no es pren seriosament la regeneració dels barris de la franja del Besòs", deia Damià Calvet, des de Junts. Janet Sanz, dels comuns, afegia que el seu partit no entenia que no s'hagués "fet res durant dos anys i que s'estigui marejant les famílies".

UN PLA QUE NO CONVENÇ

Els primers passos del pla es remunten al març del 2021, quan el

Un pis del Besòs i el Maresme apuntalat. Foto cedida

govern d'Ada Colau, on també hi havia el PSC, va crear una comissió per planificar la transformació del barri en un termini de 15 anys, que també va rebre el suport d'ERC. La iniciativa es va materialitzar en un compromís, un any després, que no va convèncer -ni convenç- els veïns. "És una cortina de fum que no és una solució real i ara estaven deixant morir el projecte a veure si no feïem soroll", diu Teresa Pardo, portaveu de l'Associació de Veïns SOS Besòs.

Des de llavors, es va acordar una prova pilot per rehabilitar deu comunitats. La primera actuació concreta es va fer el juliol del 2022, amb l'inici de les obres a la finca del carrer de Messina, 11. Ara, gairebé tres anys després de la primera acció del pla, i amb només una part de les obres en marxa, la situació ha generat un fort malestar entre els veïns. "L'Ajuntament diu que només faran els deu de la prova pilot fins al 2027 i que llavors continuaran amb 38 comunitats més. El problema és que hi ha 200 blocs que necessiten ajuda i els que

estan més malament no creiem ni que arribin en peu al 2027. Hi ha un veí, per exemple, que li va caure el sostre del lavabo", clama la portaveu, que recorda que els bombers fa mesos que apunten comunitats i desallotgen veïns perquè el seu edifici es troba "en greu perill d'esfondrar-se".

Pel que fa als diners del fons Next Generation, segons han denunciat veïns i oposició, sis de les nou finques pendents de la prova pilot no podran accedir finalment a la inversió que finançava l'obra per culpa dels endarreriments. Bonet, per la seva banda, ha respost que "ningú" pot donar lliçons "sobre el passat" i ha assegurat que el projecte continuarà endavant amb pressupostos propis.

Mentrestant, moltes famílies del Besòs i el Maresme continuen vivint en edificis en mal estat i amb la incertesa de si les ajudes arribaran o no a temps. "Tenim un munt de comunitats apuntalades que no veuen una solució a l'horitzó", conclou Pardo.

Els empresaris recorren contra el pla d'oci nocturn municipal

CONVIVÈNCIA ▶ La Federació Catalana de Locals d'Oci Nocturn (FECALON) va presentar el 24 de març al·legacions contra el pla d'usos del districte perquè considera que "condemna a una mort lenta" els negocis d'oci que hi ha, per exemple, al conegut com el triangle lúdic.

Segons informa en un comunicat FECALON, el pla és "desproporcionat" i presenta restriccions "excessives", com ara prohibir noves llicències en àrees com el triangle lúdic o el carrer Rogent, mentre a la resta del dis-

tricte s'imposen condicions "inviables". Així, l'entitat creu que "s'asfixia" la viabilitat de nous negocis i la renovació dels que ja hi ha i augura que s'obrirà la porta a operadors il·legals.

Davant d'això, FECALON demana a l'Ajuntament que reconsideri el pla buscant "l'equilibri" entre les demandes dels veïns i del sector i permeti l'obertura regulada de nous locals musicals. També considera que el pla vulnera una directiva europea perquè no justifica bé la proporcionalitat ni la necessitat de les restriccions.

El districte sumarà més de 460 habitatges protegits

Imatge del solar on hi havia La Sibèria. Foto: Ajuntament

HABITATGE ▶ Sant Martí acollirà més de 460 nous habitatges protegits gràcies a tres iniciatives impulsades per l'Ajuntament i la Generalitat.

Al carrer Marroc 128-134, a Provençals del Poblenou, es construiran 91 pisos públics que estaran disponibles abans del 2027 en el marc de l'acord que van signar l'alcalde Collboni i la consellera d'Habitatge, Sílvia Paneque, el passat 2 d'abril.

A pocs metres, al número 124-126 del mateix carrer, es preveuen 20 habitatges més, inclosos

en els 332 que es faran en sis solars del districte, cedits a l'Incasòl dins el programa Habitar B.

A més, han començat les obres al solar de l'antiga fàbrica La Sibèria, al carrer Badajoz 11, on s'aixecaran 42 pisos protegits amb criteris ambientals i un model de promoció delegada: el sòl es cedeix a un tercer, però la titularitat es manté pública. Aquest conjunt d'actuacions s'emmarca en el pla Viure, que busca garantir l'accés a l'habitatge i ampliar el parc públic a la ciutat.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

El Pla de Barris mira al Besòs

» L'Ajuntament situa el Besòs i el Maresme com un dels punts prioritaris per invertir en projectes socials
 » En els pròxims anys s'hi crearà una escola d'adults, zones de joc infantil i un espai per a joves

PROJECTES ▶ El barri del Besòs i el Maresme serà un dels principals beneficiaris del Pla de Barris 2025–2028, una política pública municipal que pretén reduir les desigualtats socials i territorials a Barcelona mitjançant inversions en diversos projectes que s'estenen per zones de tota la ciutat.

L'Ajuntament situa el barri del Besòs i el Maresme entre els més vulnerables en l'àmbit social de Barcelona. A més, s'hi suma una exposició molt elevada a les conseqüències del canvi climàtic, que tenen la pobresa energètica com una de les seves cares. Això fa que el barri sigui una de les prioritats del nou pla, que enguany arriba a la tercera edició. Així, al Besòs i el Maresme, es desplegaran diversos projectes amb impacte directe en l'educació, l'espai públic i el teixit social.

D'una banda, es construirà un nou centre de formació d'adults, i es milloraran els patis de les escoles Concepció Arenal i Eduard Marquina, així com la continuació de les obres a l'Escola Prim. Aquestes accions res-

ponen a l'eix educatiu del pla, que busca garantir la igualtat d'oportunitats formatives per a tothom al llarg de la vida.

D'altra banda, es durà a terme una transformació de l'avinguda Alfons el Magnànim, entre els carrers Llull i Jaume Fabre, per millorar les zones de joc i estada per millorar la vida comunitària.

En paral·lel, es crearà un espai per a joves a dins del Centre Cívic del Besòs i el Maresme, aprofitant l'espai que quedarà lliure amb el trasllat de la biblioteca. Permetrà oferir activitats, reforçar el teixit associatiu juvenil i promoure la participació en la vida col·lectiva del barri. Comptarà amb dinamització específica i donarà continuïtat al treball iniciat amb la contractació de referents juvenils en l'anterior edició del Pla de Barris.

També destaca la incorporació del menjador solidari Gregal al programa Alimenta de l'Ajuntament. Es promourà l'autonomia i sostenibilitat del menjador social, i es destinaran nous espais de la cooperativa que el gestiona per a impulsar iniciati-

Imatge grupal de la presentació del Pla de Barris. Foto: Ajuntament

ves formatives i d'inserció sociolaboral dels seus usuaris.

OBJECTIUS DE CIUTAT

El nou Pla de Barris es vertebrarà entorn de tres eixos clau —educació i cultura; espai públic i accessibilitat; i habitatge i rehabilitació— i es completa amb estratègies transversals com la salut, el desenvolupament socioe-

conòmic i l'adaptació climàtica. A més, es coordina amb tres grans plans de ciutat —Endreça, Viure i Clima— que sumen esforços per donar resposta als grans reptes socials i urbans del conjunt de Barcelona.

Amb una inversió rècord de 300 milions d'euros, aquesta tercera edició esdevé la més ambiciosa fins ara: arribarà a

27 barris i beneficiarà prop de 438.000 persones. Tal com ha expressat l'alcalde, Jaume Collboni, el pla "neix de l'ambició i la determinació de trencar barreres per construir una ciutat més cohesionada, pròspera i saludable per a tothom". Per al batlle, la clau és clara: "als barris d'avui ens juguem la ciutat de demà".

línia el diari metropolità

20 edicions de proximitat
 Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
 Barcelonès Nord · Baix Llobregat
 Baix Maresme · Vallès

línia xarxa.cat

Vols anunciar-te?
 686 429 517
 grup comunicació21
 publicitat@comunicacio21.com

L'any 2018 es va retirar l'estàtua d'Antonio López de Barcelona pel seu passat esclavista. Foto: Ajuntament de Barcelona

Encara que no ho sembli, la història de Barcelona està estretament lligada a un passat esclavista. Si bé molts poden pensar que l'esclavització, el comerç i el tràfic de persones, així com la seva explotació en plantacions de sucre i tabac, són fets que només van tenir lloc en indrets com els Estats Units, la veritat és que Catalunya i l'àrea metropolitana de Barcelona van participar activament en aquest negoci.

Perquè ens en fem una idea, entre el 1789 i el 1845, gairebé el 25% dels vaixells de negrers que van entrar a l'Havana (Cuba) eren embarcacions catalanes. A més, segons el mapa *Espanya esclavista* elaborat per Martín Rodrigo, investigador de l'Institut d'Història Jaume Vicens i Vives, de la Universitat Pompeu Fabra, avui dia encara perduren una cinquantena de rastres materials del passat esclavista metropolità. I, per si això no fos prou, les investigacions han confirmat fins a 40 noms d'empresaris, armadors, comercials i capitans de vaixells catalans que es van enriquir de tot plegat, entre els quals destaquen figures metropolitanes com l'economista Joan Güell Ferrer –pare del reconegut polític i mecenes Eusebi Güell– o el banquer i senador espanyol Antonio López.

El 25 de març, amb motiu del Dia internacional de memòria de les víctimes de l'esclavitud i del tràfic transatlàntic d'esclaus, es recorda anualment aquest passat, i des del *Línia* ho hem volgut fer de la mà de diferents experts en la qüestió. Amb ells resseguim la història d'aquesta herència esclavista i, a més, posem l'accent en la manera com s'està recordant. Com evocuem la memòria colonial de la nostra metròpoli, de la qual els nostres avantpassats van ser-ne participants actius?

UN FENOMEN EN DOS ACTES

Àngels Casals, professor d'Història Moderna a la UB, explica que hi ha dos moments essencials pel que fa a la presència d'un passat esclavista a l'actual àrea metropolitana. En primer lloc, a finals de l'edat mitjana, quan "Barcelona es transforma en un punt neuràlgic tant pel que fa a la venda com a la presència d'esclaus", afirma l'expert. En aquell moment, Casals assegura que fins al 15% de la població barcelonina eren persones esclavitzades, principalment "provinents del nord d'Àfrica, dels Balcans i del Mar Negre", les quals eren forçades a treballar com a mà d'obra en activitats portuàries en ciutats com Mataró o en àmbits domèstics –cases, tallers i obradors– de la capital catalana.

El segon període clau del passat esclavista metropolità se situa entre finals del segle XVIII i durant tot el segle XIX, un moment en què Barcelona es converteix, progressivament, en un centre mercantil fonamental per al tràfic transatlàntic i el comerç de persones. Al contrari que al segle

El passat esclavista de la metròpoli

A Barcelona i a la seva àrea metropolitana encara perduren restes materials, culturals i ideològiques de l'herència esclavista. No van ser fets aïllats. Tampoc un 'negoci' protagonitzat per uns quants. Resseguim la història de la mà d'experts i posem damunt la taula què queda de tot plegat

XV, però, aleshores es tractarà d'un negoci opac i no es farà de forma evident o directa a les costes catalanes.

De fet, David Martínez, professor d'Història a la UAB, relata que, d'entrada, en aquesta època "no hi ha constatació directa que els ports de Mataró o de Barcelona fessin comerç amb esclaus", sinó que, en tot cas, el negoci es va fonamentar en les inversions dels catalans al conegut com a "comerç triangular", una

ruta comercial esclavista el nom de la qual fa referència al trajecte que feien els vaixells a través de l'Atlàntic entre Europa, Àfrica i Amèrica per traficar.

En concret, el viatge era el següent: els bucs europeus anaven fins al continent africà per intercanviar els seus productes –armes, metalls i roba– per persones. D'aquí, els vaixells navegaven fins a terres americanes per vendre-les a propietaris de plantacions i, finalment, les embarca-

cions tornaven a Europa amb tota mena de productes, com sucre, tabac i cotó de les mateixes explotacions esclavistes. Un comerç on fer fortuna que, alhora, també implicava certes expedicions en les quals es raptaven homes, dones i nens de les seves comunitats d'origen, moltes de les quals desaparegudes avui dia.

QUI VA FER LA CIUTAT?

La participació catalana en el "comerç triangular" tenia dos ves-

sants. Per una banda, les cares visibles que capitanejaven els vaixells que traficaven amb persones esclavitzades i, per l'altra, els inversors: els que, a grans trets, van pagar tot l'entramat per fer negoci i enriquir-se.

Tal com explica Casals, "encara no s'ha pogut quantificar tota la gent que va invertir en el tràfic d'esclaus i quin impacte econòmic va tenir sobre el conjunt de la població". Ara bé, sí que s'ha pogut documentar la participació

Com ho reparem?

● A l'àrea metropolitana, i especialment a Barcelona, el passat esclavista i colonial és evident a l'espai públic. Basha Changue, formadora de l'organització SOS Racisme i exdiputada de la CUP al Parlament, remarca que s'ha fet poca cosa per retirar els símbols i les representacions que glorifiquen l'època colonial, malgrat tenir un "impacte en l'imaginari col·lectiu a l'hora de normalitzar la deshumanització de persones negres o de mantenir la jerarquia racial". En aquest sentit, Changue argumenta que, lluny de mirar-se de

Segons l'exdiputada de la CUP, la història esclavista de la metròpoli és un dels focus d'origen del racisme actual –especialment contra les persones negres–, cosa que, alhora, es tradueix en diferents formes de racisme institucional, com ara "la violència policial, l'exclusió residencial o el desemparament de les comunitats negres"; enumera.

Enmig d'aquest context, Changue destaca que l'educació i la memòria històrica colonial són clau. "Quan parlem de memòria colonial no és per viure instal·lats al passat,

No es tracta només de "resignificar carrers o treure estàtues", sinó de "trencar amb tots els discursos que deshumanitzen les persones no blanques"

forma crítica i amb coneixements de les implicacions racials que comporten, en realitat tot plegat són "símbols d'orgull a la ciutat".

A banda de la retirada de l'estàtua del banquer i esclavista Antonio López l'any 2018, no s'ha fet gaire res més per eliminar la ideologia colonial de l'espai públic. Tampoc per recordar el benefici econòmic que va suposar l'esclavitud per a la construcció de la ciutat. "Tot l'Eixample es va aixecar amb diners de l'exploració de colònies d'ultramar, així com el front marítim i el Moll de la Fusta", afirma Changue.

Què implica, doncs, no revisitar tot aquest passat de forma crítica?

sinó que entenem que només es pot projectar el futur si reparem l'origen del racisme actual, que per a nosaltres és clarament una conseqüència del passat colonial", afegeix la formadora de SOS Racisme, apuntant que només així serà possible un canvi de paradigma.

No es tracta únicament de "resignificar carrers i places o de treure estàtues", sinó de "trencar amb tots els discursos i relats que estan directament lligats a la deshumanització de les persones no blanques i que fomenten la violència sobre aquests cossos"; insisteix Changue. Almenys si es vol "construir un futur per a una Barcelona realment multicultural", conclou.

de figures de la burgesia catalana en aquest negoci esclavista. De fet, moltes són les grans personalitats de l'època modernista; homes admirats i glorificats pel pensament avantgardista i per ser els promotors dels grans avenços a les ciutats catalanes. Destaquen, per exemple, les inversions de l'indià i negrer Josep Xifré per fer els Porxos d'en Xifré, actualment al districte de Ciutat Vella, o el cas de l'esclavista Miquel Biada, popularment conegut per impulsar el primer ferrocarril peninsular entre Barcelona i Mataró.

Amb tot, continua Casals, "la gent que va invertir i beneficiar-se del tràfic d'esclaus també va ser la que després va pagar les cases de Via Laietana, del Passeig de Gràcia o de l'Eixample que s'estaven construint a l'època".

EL LLEGAT INCOMPLET

Davant d'això, com recordem, doncs, el nostre passat esclavista? O, millor dit, com tractem l'herència colonial d'una metròpoli quan la historiografia assenyalava que part de la construcció de la capital catalana es va fer a partir dels beneficis d'un negoci basat en el rapte, el tràfic i l'exploatació d'éssers humans?

Pel que fa a la memòria històrica, Casals apunta que cal fer "bona recerca per esbrinar tot el que no sabem i divulgar i explicar amb claredat i de forma objectiva tot el que s'ha descobert". A més, l'expert afegeix que "també s'ha de parlar de les conseqüències que tot això va tenir, tant en la societat que va beneficiar com en la que va perjudicar". I a partir d'aquí, insisteix Casals, actuar en conseqüència. "Després de presentar aquest debat al gran públic, el que no has de fer és posar noms de carrers als esclavistes, glorificar-los i fer-los homenatges o biografies apologetiques, sinó explicar qui eren realment. Que la gent sigui conscient del preu de la història i del fet que el benestar de les societats occidentals es va aixecar damunt d'això", sentència.

Per la seva banda, Oriol Regué, historiador especialitzat en esclavitud, treball forçat i migracions forçades i professor a la Universitat de Lleida, parla de la necessitat de construir aquesta memòria històrica més enllà dels esclavistes. L'emissió de documentals com *Negres. El passat esclavista de Catalunya* l'any 2023 o l'última exposició feta sobre el tema al Museu Marí-

En el negoci esclavista hi havia les cares visibles que traficaven amb persones i els inversors: els que, a grans trets, van pagar tot l'entramat per enriquir-se

"La gent que va invertir i beneficiar-se del tràfic d'esclaus també va ser la que després va pagar les cases de Via Laietana, del Passeig de Gràcia o de l'Eixample", diu Casals

tim –*La infàmia. La participació catalana en l'esclavitud colonial*– constaten que es tendeix a parlar d'aquest passat centrant-se, sobretot, en els negres catalans en comptes de posar el focus en les persones esclavitzades. Un prisma que deshumanitza les víctimes i que les col·loca com una conseqüència material d'un fenomen passat.

Quin és el problema d'aquesta narrativa? Regué creu que fa que l'esclavisme s'entengui "com un mal moral molt genèric" en el qual només "hi ha una condemna cap a l'esclavitud, però no es va més enllà dels esclavistes ni s'aprofundeix en la memòria de les persones que van interactuar i reaccionar a tot el que els van fer els catalans", reflexiona l'expert.

Com s'hauria de treballar, doncs, aquesta memòria des de l'òptica de les persones esclavitzades? Segons l'historiador, posant el focus en diverses realitats. Des de les més evidents, com ara la resistència de les grans revoltes contra els propietaris esclavistes, fins a les que s'obvien amb més facilitat i que, per exemple, estan lligades al dia a dia de les plantacions. "Una plantació de sucre podia arribar a tenir 300 esclaus. Això és una comu-

nitat que s'organitzava, que creava vincles, que es relacionava entre si i que vivia el seu dia a dia", diu Regué, per al qual "les formes de resistència no han de ser sempre heroiques i impressionants, sinó que també en formen part actes tan quotidians com el fet de tenir fills a la plantació". "Tot això existia i també mereix ser recordat. El llegat català de l'esclavitud no pot centrar-se únicament en els esclavistes o pensar en els esclaus només com a xifres", conclou Regué.

Si bé aquest canvi de perspectiva pot semblar força trencador, la veritat és que ja fa anys que la historiografia el posa en pràctica. Ara bé, la realitat del debat públic és una altra. Sembla que encara estem lluny de poder parlar de les implicacions de l'esclavisme català des de tots els seus vessants, sense moralines i responsabilitzant-nos de la nostra herència colonial. La qüestió, al cap i a la fi, potser rau a preguntar-nos què estem fent avui dia per recordar tots els llegats.

Un reportatge de **Laura Santos**

L'Ajuntament bonificarà els impostos locals als comerços afectats per grans obres. Tots els grups municipals, excepte comuns i socialistes, han votat a favor d'aquesta iniciativa. Els comerços rebran bonificacions de fins al 80% de l'Impost d'Activitats Econòmiques.

El comerç del Poblenou es reivindica amb la fotografia

CONCURS ▶ L'Eix Comercial del Poblenou ha engegat una nova iniciativa artística i comercial que buscarà visibilitzar les botigues del barri. Gràcies al concurs de fotografies *Petits racons del comerç*, els establiments associats a l'entitat rebran veïns, clients i visitants interessats pel món artístic que buscaran fer les millors fotos dels racons amb encant dels comerços.

El concurs ja ha començat a rodar i els primers participants han començat a capturar imatges del barri, que s'exposaran del 16 de juny al 18 de juliol. El *Petits racons del comerç* acceptarà fotografies fins al 18 de maig. Després, un jurat valorarà quines són les millors instantànies i farà entrega de diversos premis.

Més enllà del reconeixement dels guardons, els guanyadors rebran vals de compra de fins a 50 euros per fer servir al barri. "Hi pot participar tothom, amb una càmera o un telèfon mòbil. La idea és que la gent entri a les botigues i que se les mirin amb

El Poblenou és un barri una xarxa gran de petit comerç. Foto: Ajuntament

atenció", explica Xavier Modamio, president del Fotoclub del Poblenou, que ha impulsat la iniciativa amb col·laboració amb l'Eix Comercial i que formarà part del jurat.

Així doncs, del concurs, que també es planteja com una ruta per redescobrir el barri, en sortiran 15 fotos seleccionades que s'exposaran en els aparadors de 15 botigues. En aquesta tria,

finalment, hi haurà les fotos guanyadores del certamen.

Des de l'associació de botiguers del Poblenou expliquen com "amb aquesta iniciativa el veïnat pot fer un recorregut pel barri i apropar-se a llocs nous". En aquest sentit, "el concurs ajuda a conèixer botigues i beneficia al petit comerç", assegura el president de l'Eix, Miguel López.

Barcelona Comerç presenta la capitalitat europea a Bari

INICIATIVA ▶ Barcelona Comerç continua impulsant la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat (CECP) i, el passat 11 de març, va presentar el seu model de comerç local a Bari (Itàlia) en una jornada dedicada a la regeneració urbana i la revitalització comercial. L'esdeveniment, titulat *Comercio prossimo 1+1=3*, va reunir 150 comerciants, ciutadans i representants institucionals per debatre sobre polítiques de suport al comerç local.

Josep Xurigué, director adjunt de Barcelona Comerç, va destacar els paral·lelismes entre Bari i Barcelona, dues ciutats mediterrànies

que aposten pel comerç de proximitat com a motor econòmic i social. També va posar en relleu la importància de situar aquest model en l'agenda europea per afrontar reptes com el relleu generacional i la pressió immobiliària.

Durant la visita, Barcelona Comerç va mantenir trobades amb l'Ajuntament de Bari i entitats comercials per compartir experiències sobre la CECP, que té previst iniciar la seva primera edició el 2026. Amb aquesta participació, l'entitat reforça el seu lideratge en la promoció del comerç local i obre vies de col·laboració amb altres ciutats europees.

Barcelona Comerç ha visitat Bari per la capitalitat. Foto: Barcelona Comerç

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda en Acción

DIA MUNDIAL DE L'AIGUA 2025

L'aigua regenerada, una solució resilient davant la sequera

Aigües de Barcelona commemora el Dia Mundial de l'Aigua refermant el seu objectiu per fer del cicle integral de l'aigua un cercle perfecte amb l'aigua regenerada

▶ Tot just entrada la primavera, el planeta celebra aquest **22 de març** el Dia Mundial de l'Aigua. Per a la cita d'enguany, Nacions Unides ha posat el focus en la **conservació de les glaceres**. Precisament el gel, la neu i les glaceres són elements greument perjudicats per l'avanç del canvi climàtic. L'escalament global accelera un desgel de les glaceres que implica **repercussions no només ambientals, sinó també socials i econòmiques**. Una crisi climàtica que amenaça el planeta sencer i que demana actuar per fer front al problema.

Catalunya no n'és aliena, i pateix una **situació de sequera greu** que ja dura més de tres anys. Tot i que les pluges esporàdiques dels darrers mesos han pal·liat mínimament la situació, els embassaments de les conques internes es troben al voltant del **45% de la seva capacitat**. Si mirem enrere l'última dècada, l'aigua emmagatzemada se situava sobre el 65%.

L'AIGUA REGENERADA, SOLUCIÓ CIRCULAR

En un moment en què el cicle d'un recurs escàs com l'aigua està en perill, Aigües de Barcelona fa temps que aposta per una solució sostenible: **l'aigua regenerada**.

D'aquesta manera, el cicle de l'aigua suma un pas més després de la depuració: la regeneració. És a dir, les aigües residuals provinents de la xarxa de sanejament es depuren i, posteriorment, reben un **tractament addicional que permet reutilitzar-les** en diversos usos. Els més comuns són l'agrícola, l'ambiental, l'industrial i l'urbà.

Des de l'Estació Regeneradora d'Aigua de la depuradora del Baix Llobregat s'impulsen fins a 1.500 litres d'aigua per segon fins a Molins de Rei. Allà s'incorporen al cabal del riu en condició d'aigua prepotable. Posteriorment, i després de recórrer vuit quilòmetres, l'aigua arriba al punt de captació de la planta potabilitzadora de Sant Joan Despí, on **tornarà a tractar-se i a potabilitzar-se** per enviar-la posterior-

ment a les llars metropolitanas.

Només l'any 2024 Aigües de Barcelona **va regenerar tanta aigua com la que consumeixen un milió de persones en un any sencer**: un total de 43,3 hectòmetres cúbics. A més, es tracta d'un procés **més sostenible** que altres propostes per combatre l'escassetat hídrica. Per exemple, regenerar aigua té un cost energètic fins a tres vegades inferior al de dessalinitzar-la i genera gairebé un 50% menys de petjada de carboni.

INSTAL·LACIONS MÉS RESILIENTS

Per tal de fer realitat aquest camí cap a ciutats més resilientes, cal invertir i convertir les infraestructures del cicle integral de l'aigua en instal·lacions resistents, robustes i adaptades al canvi climàtic. Amb aquest objectiu, s'està desplegant un **pla d'inversions**, coordinat entre Aigües de Barcelona i l'administració, per tal d'aprofitar tots els recursos hídrics disponibles.

Una de les actuacions previs-

tes en el pla és la que concerneix la **planta potabilitzadora del Besòs**. En aquesta planta s'ha dut a terme la primera fase d'unes obres que permetran **recuperar el Rec Comtal** com a recurs per a l'abastament. Aquesta millora, juntament amb la construcció de nous pous a la zona, multiplicarà per tres la producció d'aigua potable de la instal·lació del Besòs per abastar l'entorn metropolità. L'objectiu és que aquesta instal·lació aportï fins al 15% de l'aigua consumida a la regió metropolitana.

La planta potabilitzadora **l'Estrella de Sant Feliu de Llo-**

bregat és una altra de les instal·lacions que la companyia està actualitzant. Aquesta actuació permetrà aprofitar tota l'aigua disponible en aquests moments d'escassetat hídrica a la conca mediterrània.

La innovació, la **capacitat tecnològica i la col·laboració públicoprivada** són clau per continuar garantint l'aigua potable i de qualitat a la regió metropolitana, ja castigada pels efectes de la crisi climàtica. L'objectiu és clar: avancem cap a un futur més sostenible per caminar plegats persones i planeta.

PARC DE LES GLÒRIES

EL NOU PULMÓ VERD DE BARCELONA

VINE A LA FESTA!
DISSABTE, 26 D'ABRIL,
DE 10.30 A 18.00 HORES

Informa-te'n a
barcelona.cat/glories

Descobreix els nous espais del parc de les Glòries i gaudeix d'un dia ple de sorpreses per a tota la família.

 Ajuntament de Barcelona

Concert de pop ● **Marta Knight, a la Vol**

La cantant de Martorell Marta Knight actuarà el 16 de maig a les 20 h a la Sala Vol del barri del Poblenou de Barcelona després de publicar el seu últim senzill, *Unbothered*, carregat de pop, indie i molta emoció.

L'art que repensa el barri de Bellvitge

INICIATIVA ● “El meu avi netejava altells a Bellvitge, i alguns, com el nostre, van quedar abandonats, i per això el vam recuperar”, explica Javi Morera, net d'un treballador de l'Hospitalet que, juntament amb Sílvia Galí, ha reformat un altell al número 87 de l'avinguda d'Europa. Ara fa un any, el van convertir en un espai que acull residències artístiques amb treballs que aborden problemàtiques socials i urbanístiques del barri.

AFAVORIR EL CANVI

Aquest projecte, anomenat L'Haltell, està format per Morera, que és urbanista, i Galí, mediadora cultural.

Morera ja havia treballat en aquest barri, però s'adonava que les propostes “no arribaven a la ciutadania”. Tanmateix, els dos membres sabien que Bellvitge era una zona amb un fort moviment veïnal, amb iniciatives com *No més*

blocs, i, per això, passat un temps, van obrir les primeres convocatòries artístiques per a creadors perquè desenvolupin projectes artístics durant mesos al nou local. El passat mes de març va acabar el projecte de l'artista i antropòloga Ana Echeverría, anomenat *Laboratorio de prácticas micelares*, que recupera la memòria històrica de Bellvitge amb recorreguts i arxius sonors.

FUTURS PROJECTES

L'artista i els membres de L'Haltell han entrat en contacte amb l'associació de veïns de la zona i, després, Echeverría ha creat un mapa interactiu per conèixer les històries del barri.

Aquests dies ja planifiquen un nou projecte, *Overthinking Overflowing*, per explorar la possibilitat d'una esplanaada cívica a la zona de Bellvitge, tocant al riu Llobregat.

Entre llibres i sense drogues: al Prat, la música es llegeix

LECTURA ● A la sala de concerts de La Capsa, al Prat de Llobregat, hi ha una activitat mensual anomenada *Book Clubbing*, on es comenta un llibre vinculat a la música. Les sessions són gratuïtes, tenen lloc l'últim dijous de cada mes i les condueix la periodista musical Eva Sebastián.

El projecte va néixer l'octubre passat per tal que els aficionats a la música poguessin gaudir-ne sense els excessos habituals: “Vam voler crear un espai per gaudir de la música de dia i en un ambient distès”, explica Lucía Vilchez, coordinadora del projecte. Cada mes, els assistents poden obte-

Les sessions del club de lectura musical són gratuïtes i es fan l'últim dijous de cada mes

nir, a la Biblioteca Antonio Martín del Prat, el llibre pertinent, i aleshores n'han de fer la lectura i pensar quins temes volen debatre.

GENERAR DEBAT

L'objectiu de les set trobades és, doncs, que tothom hi digui la seva, sense necessitat de ser un expert en la matèria. Un dia, per exemple, “n'hi va haver un que va dir que la música urbana és un crim”, comenten.

La sessió d'abril es farà el dia 27 i girarà al voltant de *Baleàric*, de Luis Costa i Christian Len, i comptarà amb la presència i una actuació de Costa. “Parlar amb els autors serveix per adonar-se de tot el que hi ha darrere d'un llibre”, apunta Sebastián.

Històries de vida i de mort que es teixeixen a Cornellà

Foto: Col·lectiu Tramadoras

EXPOSICIÓ ● Claudia Falquez sempre viatja amb un petit teler a la maleta. Ella és una de les tretze dones, d'edats i d'origens diferents, que hi ha darrere d'*Entre fils, habitant el teixit*, una exposició de tapissos a càrrec del Col·lectiu Tramadoras que es pot visitar al Castell de Cornellà.

La mostra està dividida en tres blocs: *El misteri de l'existència*, *Teixir-se* i *Oda tèxtil a la natura*. A cada sala s'hi poden veure peces que aborden temes profunds com la natura, el dol i la felicitat. A l'última secció hi trobem *Cosecha IV*, un dels tapissos de Falquez que homenatja el blat de moro del seu país d'origen, Colòmbia.

REIVINDICAR UN VELL OFICI

Presentar obres treballades durant tants anys, i que tracten temes tan profunds, fa pensar a les artistes que avui dia “no s'aprecia prou la feina tèxtil”, i encara menys quan les feines artesanals són vistes com “una moda temporal, com es veu amb el macramé”.

L'exposició es pot visitar fins al 27 d'abril de dilluns a divendres de 10 h a 14 h i de 17 h a 20 h, i els matins del cap de setmana.

El projecte va començar fa un any. Foto: L'Haltell

Salvadiscos: una 'peixera' musical amb més de 8.000 vinils al barri del Poble-sec

REFUGI CULTURAL ● Són quarts de nou de la nit i a la plaça de Santa Madrona del barri barceloní del Poble-sec uns joves seuen maldestrament en un banc i esclafen llaunes amb les mans. Potser també venen a conèixer Salvadiscos com nosaltres. Tiren carrer avall. Un altre dia serà.

Donant-hi una primera ullada, aquesta associació cultural sorprèn pel seu aspecte de peixera musical. Des de fora, es veuen unes enormes prestatgeries de fusta que acullen més de 8.000 vinils.

El bon rotllo comença tan bon punt hi entres. Ens reben tres socis, en David Ayllón, en Salva Torras i la Valentina

Montone, melòmans de soca-rel, que expliquen que tot aquest sarau va començar fa deu anys amb Torras i un antic soci, en Jordi Ribé. Tots dos estaven vinculats a la música i van comprar 600 discos d'un local nocturn i d'un segell que tancaaven. Passat un temps, el juliol del 2021 van obrir aquest local i van començar la compra i venda de discos, amb un focus especial en la música negra. A part, ofereixen sessions de discjòqueis de dimecres a diumenge, així com tallers per aprendre a punxar.

Salvadiscos, amb més d'11.000 socis, és, per tot plegat, un punt de trobada per a amants de la música.

Salvadiscos és al barri barceloní del Poble-sec. Foto: Joanna Chichelnitzky

Ram

de les

Històries

Al Ram de les Històries, un dels grups del Ram de l'Aigua, la nova associació LGTBIO+ de Barcelona, hi ha club de lectura, projeccions de pel·lícules, tallers de dansa, col·loquis...

Apunta-t'hi ja!

ramdelaigua.org
@ramdelaigua

Set dimensions de desigualtat

» El projecte PROMISE, liderat per la federació catalana, treballa per a un bàsquet més equitatiu
 » "L'esport és un dels espais en què costa més que hi hagi igualtat de gènere", diu Olga Praderas

Toni Delgado
SANT MARTÍ

Més de la meitat de les entrenadores de bàsquet a Catalunya dirigeixen a categories inferiors. "Dedicar-nos-hi professionalment no és normatiu. Els valors esportius encaixen més amb els estereotips de gènere atribuïts a homes. Si jo crido i encoratjo l'equip o si m'empipo amb el col·lectiu arbitral, molt probablement em titllaran d'histèrica. En canvi, a un home el felicitaran pel seu caràcter i per com lidera l'equip", denuncia Olga Praderas (Barcelona, 1966), experta en gènere.

L'eixamplenca va presidir la Comissió de Bàsquet Femení de la Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ) —ara n'és assessora tècnica— i és una peça clau en el projecte de Bàsquet Femení. També ho és en el projecte PROMISE, pioner a Europa, dissenyat pel departament de Promoció i liderat per una federació que treballa conjuntament per desenvolupar noves pràctiques i mètodes de promoció de la igualtat de gènere en el bàsquet, per fer-lo més igualitari i equitatiu.

Gràcies al PROMISE, han fet un treball exhaustiu amb els agents del bàsquet català —periodistes, àrbitres, jugadores, entrenadores i directives—, que han compartit "realitats preocupants". "L'esport és un dels espais en què costa més que hi hagi igualtat de gènere", lamenta Praderas.

El projecte compta amb la col·laboració i participació de la Universitat Ramon Llull-Blanquerna i de les federacions d'Irlanda, Bulgària, Portugal, Kosovo i la regió francesa de Nouvelle-Aquitaine (França). I té el suport de la Federació Espanyola de Baloncesto (FEB) i la International Basketball Federation (FIBA). Correspon a la convocatòria Erasmus+ Sport 2021-2027 de la Comissió Europea i s'està executant des del gener de 2023.

LES DIFERÈNCIES

A partir de les conclusions i vivències dels agents, la Ramon Llull-Blanquerna va fer un ampli estudi, un diagnòstic, en què va detectar les set dimensions que determinen que hi hagi desigualtat entre el bàsquet femení i el masculí. La primera dimensió són els baixos recursos, en què s'agrupen

Roger Centella, Olga Praderas i Maria Solé, en una reunió sobre el projecte PROMISE, liderat per la Federació Catalana de Basquetbol. Foto: Toni Delgado

les diferències en els recursos humans i materials entre equips femenins i masculins o la baixa inversió de patrocinadors.

En segon lloc, cal fomentar la necessitat de conscienciació entre els agents del bàsquet i apostar per crear una autèntica cultura esportiva. En tercer lloc, els estereotips de gènere, des de la baixa visibilitat als mitjans passant per la sexualització del cos femení, el llenguatge sexista o el paternalisme cap a les àrbitres.

La conciliació familiar i laboral és el quart punt, amb les dificultats en la recuperació després

"Els valors esportius encaixen més amb els estereotips de gènere atribuïts a homes", diu

del part i per gestionar la vida familiar i l'equilibri entre vida laboral i personal. Les àrbitres solen deixar el xiulet després de ser mares.

La cinquena dimensió és el baix reconeixement professional: les dones han de treballar més que els homes per demostrar que tenen habilitats; les entrenadores pateixen un gran sostre de vidre; les dones són molt ac-

ceptades com a reporteres, però no com a expertes o comentaristes... La sisena és la baixa confiança i autoestima, i l'última, el sostre salarial de gènere i les diferències entre els contractes d'equips femenins i masculins.

ELS MITJANS SÓN CLAUS

Per a Praderas, "la clau" són els mitjans de comunicació perquè creen identitats i referents. "Durant els Jocs Olímpics, l'esport femení és molt visible i l'efecte es nota els mesos següents, quan moltes nenes s'apunten a fer esport. Després de l'últim ascens del Bàsquet Girona a la Lliga ACB, algú va publicar aquest titular: 'El bàsquet d'elit torna a Fontajau'. I em pregunto... Per a aquell periodista l'Uni Girona, bicampió de Lliga i campió de Copa, no és elit?", exposa.

El PROMISE té tres grans objectius: promoure la inclusió i la participació de les noies i dones en el bàsquet a tots els nivells de responsabilitat; prendre consciència i sensibilitzar en perspectiva de gènere; i empoderar el col·lectiu femení a través de diferents activitats, enfocades en les set dimensions.

En el Programa Mentoria d'Entrenadores i en el Programa Mentoria d'Àrbitres, entrenadores

i àrbitres, respectivament, reben una formació continuada de caràcter teòric, tant tècnic com tàctic, i vivencial. Uns coneixements que els permeten afrontar nous reptes dins i a fora de la pista. El Programa Mentoria, impulsat per la federació catalana, s'ha redissenyat i adaptat a la resta de països participants en el PROMISE.

Olga Praderas també és directora tècnica del Club Esportiu Maristes Girona i coordinadora de la Jornada de l'Esport Femení, a Girona. Va començar a jugar a bàsquet amb 12 anys a l'Escola IPSI. Quan l'equip es va desfer, va

"L'esport femení és molt visible durant els Jocs Olímpics i l'efecte es nota després", exposa

aterrar al Club Júnior, de Sant Cugat, on va doblar amb el júnior i el sènior, que jugava a Copa Catalunya. Després competiria a l'AE l'Hospitalet. "Era una jugadora compromesa i d'equip que volia superar-se constantment, i una bona defensora", recorda.

A l'Escola IPSI també va debutar com a entrenadora. Hi va dirigir diferents equips durant

deu anys. Dins i a fora se sentia valorada com a tècnica, perquè va rebre altres propostes: la Penya la volia com a ajudant d'un equip; dos clubs d'Horta, com a entrenadora de júnior masculins; una altra entitat va pensar en ella perquè hi dirigís un júnior preferent masculí...

EL DIÀLEG

És una apassionada de la fotografia, l'art i el diàleg, i li fascina el dubte, que considera un element de creixement i millora. És graduada en Belles Arts per l'antiga Escola Superior de Sant Jordi i en Periodisme per la Universitat Autònoma de Bellaterra (UAB).

Ha viscut a diferents ciutats i ha estat entrenadora o directora tècnica, o ambdues coses alhora, en els seus destins des que va fer per primer cop les maletes a Gran Canària. "Intento acompanyar persones perquè a través de l'esport, que és una eina educativa, de transmissió de valors i formació, gaudeixin i es divertixin fent el que més els agrada. I és vital crear espais segurs perquè les noies i les dones puguin expressar com se senten, empoderar-se i tenir més confiança per continuar formant-se. I, és clar, perquè practiquin l'esport que vulguin", enraona Praderas.

MITJANS DE PROXIMITAT, EL BATEC DE LA COMUNITAT.

Tota comunitat necessita un cor, un cor per fer-la bategar, per crear vincles, per reforçar la identitat, per arrelar-nos al territori. I en un món de canvis i d'incerteses, oferir informació propera amb un periodisme rigorós i de confiança.

AMIC, 600 mitjans de proximitat, a tots els territoris de parla catalana.

No t'ho perdís

Foto: FANGO

FANGO

Aquesta primavera, FANGO torna a convertir la Monumental de Barcelona en un espai festiu, amb dues noves propostes musicals. La primera, el 12 d'abril, porta el nom de *Canela a Rama* i fusiona la rumba més de carer amb l'electrònica en diverses sessions en directe de DJ. La segona, *Indie is NOT dead*, el 17 de maig, recuperarà aquest estil de música amb actuacions de grups en directe. Més enllà de la música, el festival també comptarà amb una variada oferta gastronòmica, amb una selecció de *food trucks* amb tota mena de menjars.

Famosos

La *influencer* Aida Domènech, popularment coneguda com a Dulceida (Montgat, 1989), ha estrenat la seva pròpia docusèrie, *Dulceida al desnudo 2+1*. Es pot veure a *Amazon Prime* des del 4 d'abril i segueix la creadora de contingut al llarg d'un any. Més enllà de mostrar el seu dia a dia i tot el que hi ha darrere dels vídeos que penja a les xarxes socials, també treu a la llum moments íntims de la seva vida i carrera professional. La docusèrie continuarà pròximament amb una segona temporada, centrada en el seu matrimoni i el naixement de la seva filla. Dulceida destaca per ser la primera *blogger* d'Espanya i, més enllà de les xarxes, per haver treballat de model i d'actriu. També és famosa per haver estat una de les primeres figures públiques a declarar la seva bisexualitat. Ha guanyat diversos premis, com el Best Influencer Forbes 2022.

La fitxa

QUI ÉS?

D U L C E I D A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una reconeguda 'influencer'

És considerada la primera *blogger* d'Espanya

QUÈ HA FET?

Presentar la seva docusèrie

Revela les seves intimitats i moments més personals

A LES XARXES...

Felicitations per la producció

Els fans descobreixen una nova faceta de Dulceida

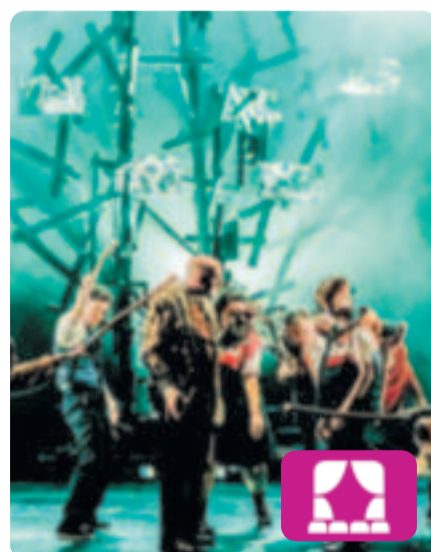
Llibres

El loco de Dios en el fin del mundo
Javier Cercas

Es tracta d'una novel·la que aborda una de les preocupacions fonamentals de la societat actual: el paper de la religió i de l'espiritualitat avui dia i la recerca de la immortalitat. Ho fa partint d'una proposta que li va fer el Vaticà, que, de forma insòlita, li va oferir fer un viatge a Mongòlia juntament amb el papa Francesc.

Teatre

Un monstruo viene a verme
José Luis Arellano

Arriba al Teatre Apolo de Barcelona l'adaptació teatral de la novel·la de Patrick Ness que Juan Antonio Bayona va portar a la gran pantalla. Explica la història d'en Conor, un nen de 13 anys que cada nit té el mateix malson des que la seva mare va caure malalta. Amb un monstre que se li apareix al jardí, viu diferents aventures, fins que decideix fer front a les seves pors.

Música

Post
Carles Viarnès

El pianista i compositor Carles Viarnès presenta aquest disc, amb una nova sensibilitat que posa èmfasi en els detalls, el retorn a l'atenció plena i la contemplació. El músic compagina el seu instrument habitual, el piano, amb l'hiperorgue que tants bons resultats creatius li va donar en el seu anterior àlbum, a més de fer servir seqüenciadors i sintetitzadors.

Pelis i sèries

Molt lluny
Gerard Oms

El film narra la història d'en Sergi, que viatja a Utrecht amb la família. Però abans d'agafar el vol de tornada a Barcelona, pateix un atac de pànic i decideix quedar-se a Holanda. Incapaç de donar una explicació lògica als seus, talla el contacte amb el passat. A partir d'aquell moment, haurà de sobreviure sense diners, sense casa i sense parlar l'idioma.

línia el diari metropolità

El mitjà que més creix

295.861
lectors metropolitans

usuaris únics de l' 01/03 al 31/03 del 2025

grup comunicació21

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Abans que et cremis, fes això

Foto: Freepik

📍 SALUT LABORAL

Un estudi impulsat per l'UGT revela que gairebé un 40% dels sanitaris presenten nivells molt alts de la síndrome d'estar cremat per la feina, coneguda popularment per la seva terminologia anglesa, *burnout*. L'anàlisi parla només dels treballadors de l'àmbit de la salut, però aquest fenomen afecta molts altres sectors. És evident que la solució implica les estructures de poder de l'empresa, però hi ha algunes coses que podem fer com a treballadors per prevenir alguns d'aquests incendis.

Les principals raons per estressar-se, segons l'informe, són la falta de reconeixement, l'elevat ritme de treball i la falta de suport per part dels supervisors. Tres factors que ben segur es reproduïxen en molts llocs de treball. Per corregir-ho, en primer lloc, hem de fer valdre la nostra feina i recordar totes les tasques que assumim. També podem proposar millores en l'organització, perquè s'adapti millor als ritmes de treball. Finalment, cal demanar el suport que calgui, per escrit i amb bons arguments.

En paral·lel, i per si de cas, els especialistes en *burnout* recomanen aprendre a desconnectar fora de la feina, combinant activitats d'oci i físiques que ens ajudin a apagar els focs interiors.

Les claus

SUPORT

Cal avançar-se a les situacions d'estrès i reclamar ajuda si sentim que les càrregues de feina o les responsabilitats són excessives

ESPORT

Les activitats físiques i l'esport contribueixen a descarregar tensions acumulades al llarg de la jornada laboral

VINCLES

Quedar amb amics o familiars després de la feina ens permet desconnectar de les obligacions i mantenir els vincles afectius

FLEXIBILITAT

En situacions estressants, tant a la feina com a casa, convé organitzar-se d'una forma més natural i flexible

Foto: Freepik

PROMO INICIACIÓ!

Primera classe gratuïta

CLASSES DE TANGO

DIMECRES 19 hs

CLASSES MULTINIVELL

DIMECRES 20 hs

MILONGA

DIMECRES 21 A 00 hs

La Despeinada Tango

www.ladespeinada-tango.com

+INFO 697 64 71 00

C/ Olivera, 55 Poble Sec / Plaça Espanya

L'Observatori canvia de nom

Som l'Observatori Contra l'LGTTBI-fòbia

Si has patit qualsevol situació
discriminatòria per motius d'orientació
sexual, identitat o expressió de gènere som
al teu costat!

OBSERVATORI
CONTRA
L'LGTTBIFÒBIA

líniaSantMartí.cat
Lobservatori.cat

27 D'ABRIL

La Grossa de Sant Jordi

TOCA *QUE* **TOCA**

**Loteries de
Catalunya**

Et toca a tu. Ens toca a tots.